

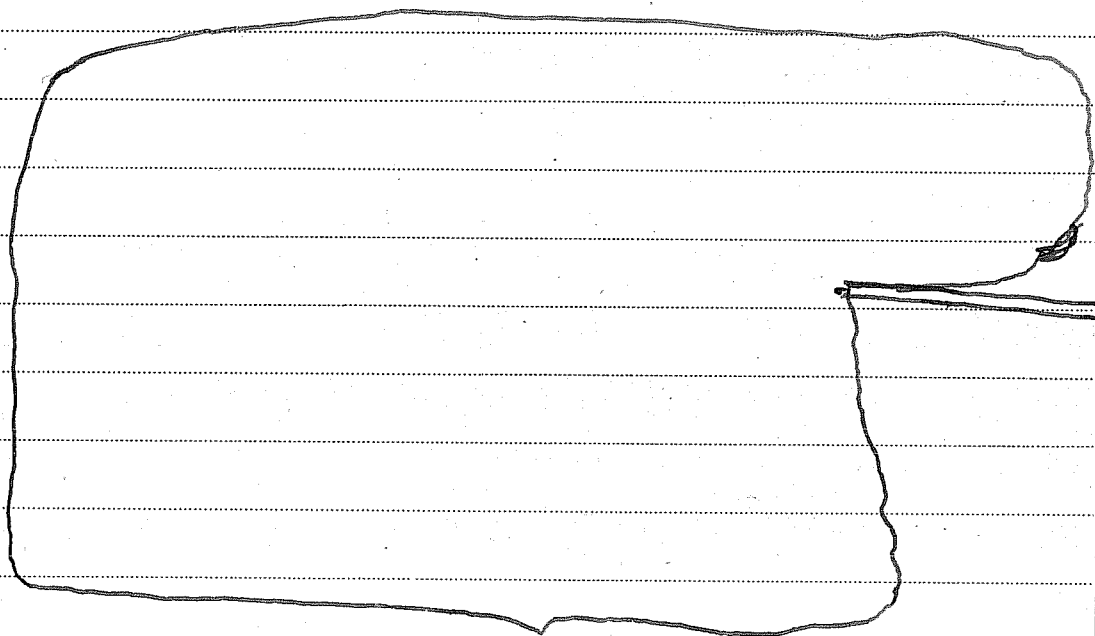
Landskap: Skåne Upptecknat av: G. Sundberg
Härad: Torna Adress: Land
Socken: Silvåkra Berättat av: Floran Rasmussen
Uppteckningsår: 1936 Född år 1864 i Silvåkra

Uppteckningen rör Krankegärn

5183

Fiskel vid Kanksgården

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kanksgården är en av Skånes minsta byar, endast omkring
en halv mil lång. Den gränsar i söder, sydväst och i
väster till Silbåhus och nord och nordost till Rönnebygd.
Till denna gård är det mindre ännu. Den största av
den är Skålbåhus, som ligger genom Rönnebygd.

Skriv endast på denna sida!

ofta att fiskerätten utöfades eller utarrenderades samt tillgifs
med som man betrodde sig semesterfrände utafs br.
På denna del mycket godt om fiskar alla slag
men numera har fisket upphört att vara givande.

Här i Kungälv har man knappt till om något
speciellt fiske som för. Från den, som är kungälv
och, ha fiskerätt, är det endast en bråkdel, ja inte
ens det, som man ibland knappt kan få till mycket,
att det fiske. Långt belönde. Det är utskutande
fordbruket. Jag kan endast till, att det finns tre
ställen, nämligen vid Örn, som man skulle kalla för
speciellt. Den ene heter Blau och bor i Gårdsöarna
den andre heter Klang och bor i Hållö, som
ligger endast några kilometer. Vid Örn, samt den som
är. Tidigare, som har namnet Bengtsson och
bor i Flannöby. Klara senare har arrenderat

Spärra bäcken är endast sex meter bred. Vanligen är vattenståndet lågt i sjön och då flyter vattnet från denna tillom då vinden lyfter från denna men ibland då det är lågt i sjön, flyter vattnet till sjön.

Sjön är ej odlad fiskvattnet utan den är uppodlad eller skiftad mellan jordägarna utmed sjön. Detta skedd i slutet på 1800-talet. Först fanns det en sjö träd på Silvåkers, vanligen kallas Silvåkerssjön men den är förslagen och förändrad till odlingsbar mark. För närmare är sedan hade man en plan på att förslagen Karlenssjön men det har varit mötland från brandägarnas sida. De som äga större delen av sjön, är i första och väster pastoratet och fiskerierne Margt. v. Beckman på Silvåkers gård. För öfrigt fanns det en mängd mindre brandägare, särskilt i norr de som vanligen kallas Rönneboarna. Det sjön är skiftad, äger den fiskeriet som äger jord utmed stranden. Här fiskar man det

de s. k. Reringe brens förhållanden ^{som anordnades i Lund} och förhållanden.

Han har en liten matris åbörd för förvaring av sina
förhållanden vid skattemässiga utlägg i spör. Förvisst
kan man säga, att det fihes endast till hushåll
eller cyklo. Detta senare borde dock att man ej
har eller begär sig omhändertaga sig förhållanden eller om man
hast. Sådant, används den något ad och sedan för-
stärkt. Men vi ha haft förhållanden och fihes men det
har ej varit på många ad. Jag har varit en del
här vid spör i spör ad. Men det fihes ad och då
är det ej lätt att köpa något redskap. De som vi
hade förut var antingen nerslagna om därför slänga
vi dem. Så har även många av våra gamla gjort.

Endast denna ha en fullständig uppsättning av förhåll-
redskap för färdreder och förhåll. Numera ser man
ju en fullständig och köper sedan, för i rikden om
man själv gör dem.

Det är ej fräns något ykesfiske, kan man ej tala
om någon särskild art av bebyggelse.

Organisation. Någon särskild organisation fanns inte för
Nunna då man sökte genom särskilda åtgärder
besöka de öar frie bevärdel där man upprätt-
hållande av husodningsplaner, inplantering av
äpplen m. m. buhas skandigarna samla på stads skolor
i skolorna för att dröfta gemensamma angelägenheter.
Ett fördrag som man hade skall förbättra. Jag
men jag bodde mig ej om att gå dit.

Folkvård

Vi ha ej några fasta arstängningar och ej heller befford-
derna, särskilt jag har inte tus.

6. Flyttbara folkvård.

Jag har inte och heller tus, att det är värt några

användas. Sjön.

Det kunde väl jag, att flera hade varit. Det ha både
Berglund och de båda andra fiskarna. En någon strand.
ägare han var, han mycket väl kunde. Sjön hade vi
en liten bit en tveksamt ad sedan. Det fanns man mycket
fisk i den. Den är slängd nu, då det g. ad någon mycket med
att fiska, då man säger fad.

Den stora vi hade var en vanlig liten med sex
bågar. Den minsta bågen var $3/4$ dm, närmast
fisklure och utlödes sedan varje båg i storlek
ett par. Fanns eller mera. Den största bågen eller stor-
bågen var $1\frac{1}{2}$ alnar. Vid denna var fästade en eller två
almar. Det fanns ett anslag i ruggen. I andra fanns
ett två ordana. Alla ruggen var ungefär 4-5 alnar.
Man hade i ordalen på dem, på den den stora kark.
Sedan trätt två karkbitar, på den mindre kark.
Såsom hade man fastträtt eller trätt på små händer

i rika smidsternar uttill. Dessa vor placerade på ett sv.
Vard från runda asen aln.

Man satte derom en storhelt med en tung sten i
fjädern eller asarna. Rusan placerades på djup
eller quert ratten, vanligen i ratten. För att den skulle
läggas. Väderna sat påte man ett lätth i en hand
och fästet om en i runden asen (asen). Ibland
hade man någon trisheld flagn eller annan ordning
för att rusa skulle bättre kunna påträffa, om man
satte den på djup ratten, som gick öfver ratten.

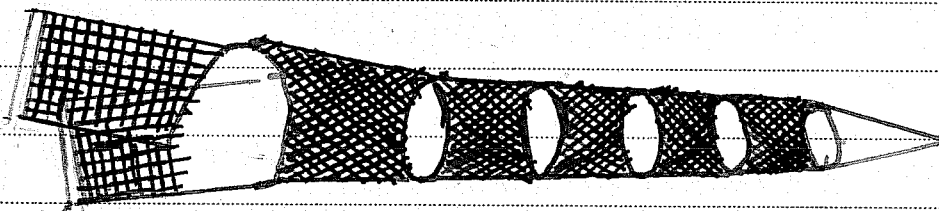
Garvet i fästet var grovt, vanligen smalt
Fr: 12 mätredel om i sätet rätel 12 träddegl. n: v 12
Bajarna vor vanligen av trä, av furu eller gran eller
av metall i. fäntred.

I dessa rusa kunde fångas mycket med ad men öfver
asarna för om ee. Fisk, gäddor, undor m. fl. (mörten).
braken. Det kunde i få dela bräkan spela med ad

5183

8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Rypsa (komma)

Skriv endast på denna sida!

och brallen. Men så det för en 3-4 år sedan om en
mycket lång vänta om Kronhjörn för till slut
så kunde väl ej ännu få tas utsläpp med best
frå sedan fick de byta massor med dot av en om
berodde det på, att den ej fick någon näring om
därfor förlustet släp.

c Spärfångande nät

Vi hade även följt närmast våra ha vi varit,
då de låg om uttralle upp. När fisker de sådant,
så kan det för dyrt att släppa sig upp.
Och nät, som vi använde till fisker, vara ganska
långt, en 30-60, ibland 80 m. långt. Man hade
någon som vi tog gäddor i, andra tog vi brakar
med. Dessa var lenare och brettare. Man
hade gröna och röda maskor till gäddor-garnet
och till brakar. Man använde näbbräde nr 12.

I gäddgännen var mest storleken 6-7 varv p. alm, i de andra 4 1/2 varv

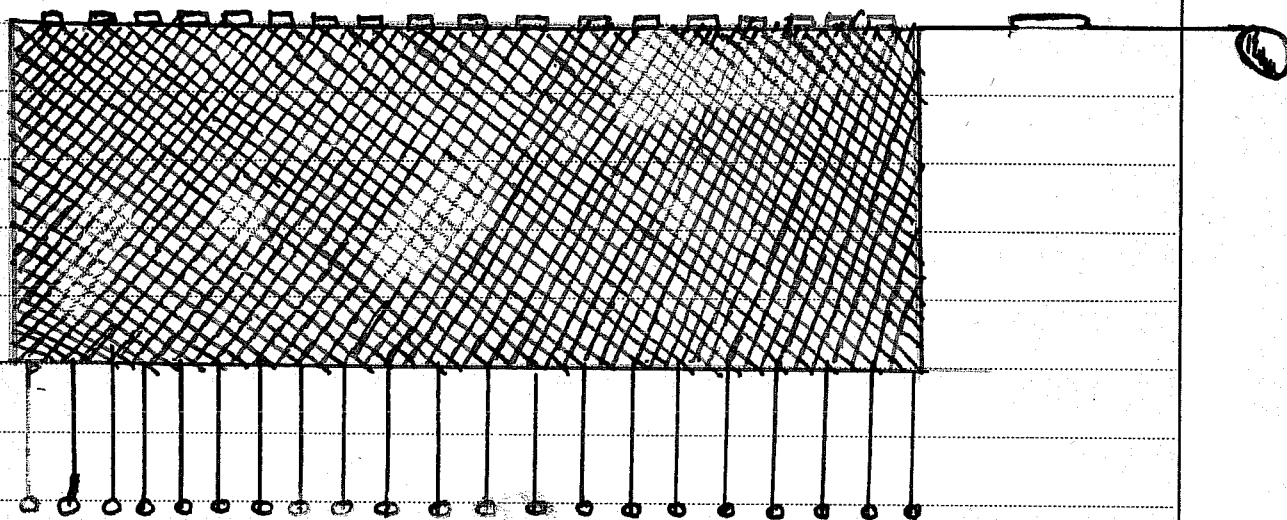
På gännens önsida sattes tälvar, öre tälvar, på vilka man fastsatt små korkbitar på några fem avstånd, bredare mellan på understäl nära hade fast små gäddhanka, på 1/2 alm längd, som slutade med en öga, i vilken man satte en liten sten. Dessa stenhanka sattes på nästan 1/2 alm avstånd. Spärra tälvarna var bomulls tälvar, istället av hampa. Man satte dessa gädd varv på djupet vatten, istället på varorna. För att fatta huru de gännen hade någon en särskild anordning, som bestod av en linie med kork, fast i gäddanden, och i andra änden hade man fastsatt en stor sten eller ett järnstycke. Den hade också dessutom till uppgift att förankra nätet.

Man tog med denna nät både gäddor och brakar, som de för sin färd gott om.

5183

//
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nåh

Skriv endast på denna sida!

Slaver. Långar.

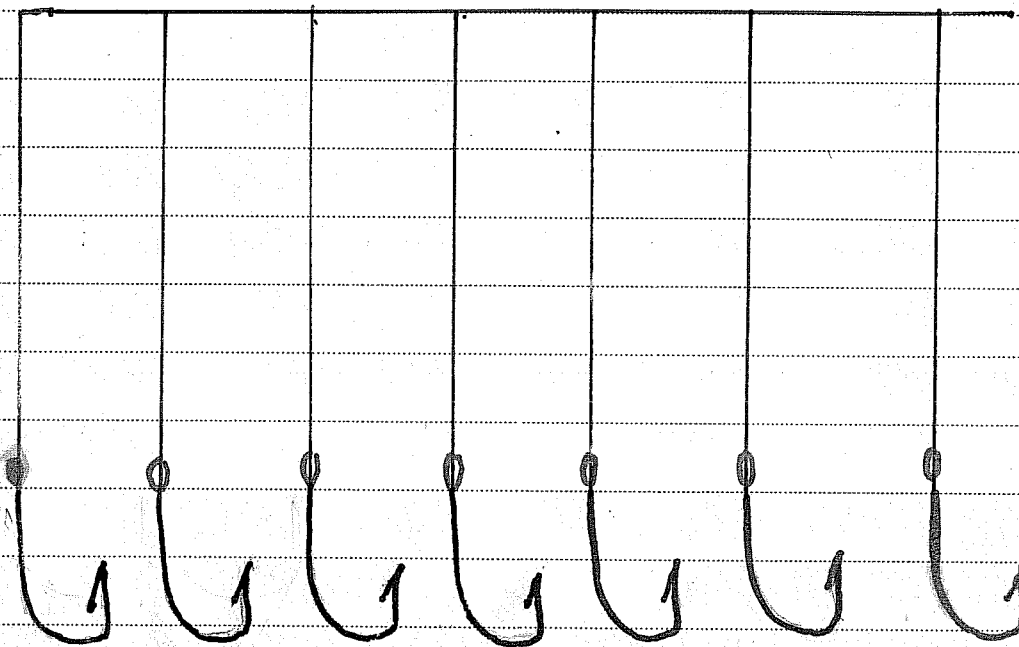
Reven bestod av en lång line, på vilken fästes på 2
alndes avstånd från varandra testar, c:a $\frac{1}{2}$ alm längd
med krorar, vanligen kror nr 1, på den man hade 100 krorar
eller 200 krorar på varje line, då kommen den att bli 200-400
alms lång. Sen på denna hade man en särskild anordning
för att den skulle lätt kunna drivas. I ena änden på
linan hade man en sått stor hank, i vilken man satte
en stor sten. För gjorde man sen spår men numera
känner man dem färdiga från fiskeredsbudsaffärerna.
Som beti på krorarna använde man vanligen mask,
men en smidpåk. Man fästade reven i en lada,
i vilken man laf sand för att reven ej skulle tro
seg.

Man satte även bade på djup och grunt vatten,
särskilt i vassarna. Man satte ut den på bredden
och tog upp den på morgnen.

5183

13.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

klaver

Skriv endast på denna sida!